

Födelsetalet detta år var högt, inte mindre än 26 stycken föddes, varav 14 var pojkar och 12 flickor.

5 äktenskap instuftsades och 9 dödsfall inträffade.

Av de senare var 4 minderåriga och i ett fall var kvävning i sängen dödsorsaken.

Av **sockenstämmoprotokollen** framgick att ett nytt fattighus skulle byggas, sannolikt i anslutning till kyrkan.

Det klagades också över åverkan på Ljunga och Brunneby gärdsgårdar av boende i närliggande torp och backstugusittare.

Antagligen togs slänor m.m. till vedbrand och förmanades allvarligt de misstänkta.

Kontrollören Schenberg i Brunneby klagade på, att inte tiderna hölls för gudstjänsternas början på grund av väntan inför dop m.m. Kyrkoherden lovade bättring härvid.

Vid **häradsrätten** förekom bl.a. följande intressanta mål.

Drängen Per Persson och pigan Kaisa Andersdotter i Fyrby hade haft köttligt umgänge, trots att de var "bägge på fäderna rätta syskonbarn." Av utredningen framgick, att båda varit hos kyrkoherden och begärt få söka tillstånd till äktenskap hos Kongl. Majt, men kyrkoherden sagt, att saken var "skämd" och att Pehrs mor och anhöriga var emot detta.

Caisa beräknar föda vid pingsttiden och Per påstod sig vilja bidra till barnets föda och underhåll, men ville icke äkta Caisa.

Tingsrättens dom blev att Per och Caisa vardera skall böta sina 40 daler silvermynt samt dessutom till Tåby kyrka betala. han 4 och hon 2 daler silvermynt och skall de i stillhet i sakristian avlösas.

Per skall dessutom, om barnet med liv framkommer, betala årligen 12 daler silvermynt till det själv med kläder och föda sig själv förse kan.

Gästgivaren i Friustad Johan Ersson anklagade bonden Per Jonsson i Ljunga för att han trenne gånger ej ställt upp med hjälpskjuts vid gästgivaregården och att hans hustru, vid ett tillfälle utfarit i smädligt oväsende. Per Jonsson kunde bevisa ursäkter vid alla gångerna, varför Jonas Ersson nedlade sin talan mot att Per Jonsson betalade hans lagsöknings- och resekostnader.

Häradsrätten uppmanade dock allvarligt Per Jonsson, att i framtiden fullgöra sin skyldighet

Föredrogs också den av Kongl Majt fastställda taxan, som skulle betalas vid gästgivaregårdarna.

Bl.a. nämndes, att en måltid på tre rätter kostade 1 riksdaler. 1 kvarter brännvin 10 skilling, en kaka bröd 2 skilling o.s.v.

48 skilling var 1 riksdaler och som jämförelse kan göras, att en ko kostade 10 - 12 riksdaler och ett dagsverka betalades med 16 - 18 skilling.

Ett natla av hemmansbrukarna i Tåby anklagades av kronoskogvaktaren, att de olovlandes huggit gärdsgårdsvirke på häradssällmanningen Kolmården.

Vitet för de 7 tilltade blev omkring 1 riksdaler.

Kronolänsmanen anmälde, att på Ljunga trädesgårde, straxt efter det snön smälts, påträffades en människoskalle och några kringströdda ben.

Kvarlevorna syntes av hundar och svin varit sönderbitna.

Av utredningen framkom, att det troligen var resterna efter fattiga pigan Maria Olofsdotter, som varit till kroppen svag, from och enfaldig, samt tidvis från sina sinnen.

Hon troddes vara 60 -70 år gammal och sedan ång tid tillbaka kringvandrat och tiggat.

Senast någon kunde minnas ha sett henna, var Palmsöndagen, då hon varit i Stora Grönhög och ebgärt allmosor.

Intet talade för att hon själv vållat sin död eller någon annan förorsakat den, varför beslöts att ben och kvarlevor skulle i kristliga omständigheter begravas på Tåby kyrkogård.

Vid vintertinet hade dom fallit över syskonbarnen Per Eriksson och Caijsa Andersdotter.

Nu vid hösttinget företeddes Kongl Majts beslut att tillåta deras äktenskap.

Så ville parterna och häradsrätten tillstyrkte äktenskapet.

Men de tidigare ådömda böterna kunde ej återbetalas, då den tidigare domen vunnit laga kraft innan Kongl Majts beslut avkunnats.

Sysslomannen maguster Litthenius vid Söderköpings hospital, anklagade profossen Hagfeldt för djurplågeri.

Hagfeldt fungerade tydligen också som djurdoktor bland närboende befolkningen. Han hade nu kallats till hospitalet, för att bota ett sto, som antagligen brutit ett bakben.

Vid undersökningen ramlade stoet omkull och sannolikt då också bröt bäckenet. Häradsrätten ansåg inte något fel förekommit och avslog anklagelsen.

Återigen var frågan om underhåll av Memsvägen uppe. med anledning av landshövdingens brev.

Av utredningen framkom, att vägen endast mycket litet användes av Tåbyborna, men att den del bönder från Kudby och Å socknar använde denna väg. genom att nyttja färjan vid Ängsstugan, antagligen ungefär vid nuvarande Beatelund, för kvarskjutsar till Gamla och Nya Stro och Fullerstadsa kvar. Häradsrätten ansåg ej nödvändigt ålägga Tåbyborna denna vägskyldighet, men ville de häradsbor, som använde denna väg, skulle åläggas underhållsskyldigheten.

Rotehållaren Carl Botvidsson i Tåby anklagade båtsmannen Jon Orre för överfall och slagsmål och båtsman Orre svarade med samma anklagande mot Botvidsson.

Av utredningen framkom, där flera vittenn förekom, att båtsmannen avskedats ur sin tjänst under våren och hade enligt lag rätt kvarbo i båtsmantorpet till Mickelsmäss.

Nu ville rotehållaren att han redan nu skulle avflytta och bereda plats för den nyanställda båtsmannen.

Ord gav ord, ett våldsamt slagsmål utbröt.

Tydligen fick Botvidsson mest skador, för Orre dömdes böta 10 daler silvermynt, medan Botvidsson slapp undan med 2 riksdaler 16 skilling.

Då båda parterna bedömdes som vållande, fick de gemensamt betala rättegångskostnaden.

Även dömdes de, att gemensamt betala samtliga vittnena samt 4 riksdaler kopparmynt (3 daler kopparmynt motsvarade ungefär 1 riksdaler silvermynt)

Som vanligt, kan sägas, var det gästgivaren, som anklagade bönderna för att ej ställa upp med reservhästar, när skjutsbehovet var stort. Nu var det kontrollör Schenerg på Brunneby, som nekat vid bud, och fick för detta böta 1 riksdaler 16 skilling silvermynt och till tillkallade vittnen tillsammans 2 riksdaler.

I två mål fastställdes förbud mot 10 riksdalers vite, att sommartrid taga väg, dels över Fristads och Skårbys storäng och dels över Kollbergs äng på Blinnestads ägor.

Båda dessa vägar var, sedan urminnes tider, vintervägar, men fick inte användas då icke tjäla fanns i marken.